

1 Δεκεμβρίου 2021

Η απαρχή του ξεριζωμού

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Γράφει η Βιργινία Δ. Χαμουδοπούλου-Κωνσταντινίδου, Ιστορικός

Το 2022 κλείνουν 100 χρόνια από την απαρχή του οριστικού ξεριζώματος του Ελληνισμού από τα πάτρια εδάφη του.

Ωστόσο στα μέσα του 20ού αιώνα αμφισβητήθηκε από τους Τούρκους η ελληνική πατρότητα των εδαφών της Μ. Ασίας.

Καταπατώντας όρους της συνθήκης της Λωζάνης το 1955 και κατά τις δεκαετίες του 1960 και 1970 οι Τούρκοι προέβησαν σε βιαιότητες (1955) και εκτοπισμούς ομογενών της Κων/Πόλεως. Συγχρόνως, βγάζοντας στο φως πλαστές ιστορικές μαρτυρίες, παραχάραξαν την ιστορική αλήθεια, ισχυριζόμενοι ότι έλκουν την καταγωγή τους από τη Μ. Ασία!

Ο ΚεμάλΑτατούρκ είχε μία σαφή αντίληψη ότι η ιστορία είναι ένα ισχυρό όπλο, το οποίο έπρεπε να διαμορφωθεί σύμφωνα με τις τότε σύγχρονες ανάγκες του Έθνους του και να χρησιμοποιηθεί ανάλογα. Άρχισε λοιπόν να «ξηλώνει» όλες τις προ αυτού πολιτισμικές παραδόσεις επιδιώκοντας μία τεχνητή κατασκευή ιστορικών θεωριών για να δημιουργήσει «κεμαλικές» ιστορικές θεωρίες. Η γνωστή τουρκική νοοτροπία.

Οι Πελασγοί, οι Μίνωες της Κρήτης, οι Μυκηναίοι φέρονταν ως πρόγονοι των σημερινών Τούρκων.

Οι ΊωνεςΦιόσοφοι και ο Όμηρος-Ομέρ ήταν τέκνα των προηγηθεισών τούρκικων φυλών στη Μ. Ασία.

Για να δώσει σοβαρότητα στις θεωρίες αυτές ο Κεμάλ ίδρυσε το «Ινστιτούτο

Ιστορικών Ερευνών» της Άγκυρας. Μετά το 1930 οι θεωρίες αυτές υποστηρίχτηκαν από την «Τουρκική Ιστορική Εταιρεία» προκειμένου να φανεί ότι οι Τούρκοι δεν είναι κάποια φυλή που έχει λιγότερη ιστορική αξία από άλλες αρχαίες φυλές, αφού ανήκει στους Άριους λαούς της Μικράς Ασίας!!

Συνεχίζοντας αυτές τις θεωρίες ο ΤουργκούτΟζάλ το 1988 εξέδωσε ένα φυλλάδιο που προχωρούσε σε χρονολογίες που έφθναν έως τη Νεολιθική Εποχή (7000-6000 π.Χ.). Με το φυλλάδιο αυτό απέδιδε τη γέννηση όλου του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού στους Τούρκους, αποδίδοντας στους αρχαίους και σημερινούς Έλληνες τουρκική καταγωγή!!

Τα τελευταία χρόνια οι θεωρίες αυτές έχουν «ξεθωριάσει», παραμένει όμως στα τουρκικά σχολεία το πνεύμα του Παντουρκισμού. Πάντως σήμερα υπάρχουν ορισμένοι Τούρκοι επιστήμονες, ιστορικοί και δημοσιογράφοι, οι οποίοι μάχονται υπέρ της πραγματικής ιστορικής αλήθειας.

Ολοκληρώνοντας την εισαγωγική αυτή μελέτη, αναφορικά με την τραγική και καταλυτική για τον Ελληνισμό επέτειο του 2022, τονίζουμε ότι, εκτός από τις άπειρες, επί αιώνες, γραπτές μαρτυρίες, η παρουσία των Ελλήνων στη Μ. Ασία μαρτυρείται και από εξέχοντα Μνημεία, αλλά και από το πλήθος των επί λίθων και μαρμάρων ελληνικών επιγραφών, οι οποίες μαρτυρούν την παλαιόθεν ελληνική κυριότητα του Μικρασιατικού εδάφους.

Το 1930, όταν ο ΚεμάλΑτατούρκ συγκροτούσε την «Τουρκική Ιστορική Εταιρεία» προκειμένου να διακοινώσει τις ψευδείς ιστορικές θέσεις του, στη Νέα Σμύρνη, ένα ξεχωριστό χώρο που παραχώρησε ο Νικόλαος Πλαστήρας σε οικογένειες προσφύγων της Σμύρνης, ιδρύθηκε η «Εστία Νέας Σμύρνης», το μεγαλύτερο και αρχαιότερο από τα 200 και πλέον Μικρασιατικά Σωματεία στην Ελλάδα.

Η ελλόγιμη Έφορος των πέντε σήμερα Μουσείων της Ε.Ν.Σ. παραχώρησε ευγενικά για την «ΚΙΒΩΤΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ένα κείμενο σχετικό με τον χαρακτήρα και το περιεχόμενο του ενενηντάχρονου αυτού Σωματείου.

Η κα Θέμις Παπαδοπούλου, επί δώδεκα περίπου έτη, φυλάει ως άγρυπνος φρουρός και κατατάσσει ως Έφορος τα άνω των τριών χιλιάδων κειμήλια, τα προσφερθέντα και προσφερόμενα από πρόσφυγες και τους επιγόνους τους, προερχόμενα από τη Μικρά Ασία, τη Θράκη και την Κωνσταντινούπολη.

Τα Μουσεία της Ε.Ν. Σμύρνης

Μια ολοζώντανη Σμύρνη στη καρδιά της Ν. Σμύρνης

«Ξένη, επισκέπτη της περιοχής αυτής, της τόσο κοντινής προς την Αθήνα, να θυμάσαι πάντα, ότι οι 2 αυτές πόλεις είναι καρποί του Ελληνικού πνεύματος. Η μία η Αθήνα, το αρχαίο κλεινόν άστυ. Η άλλη, αυτή που δημιουργήθηκε, που ξεφύτρωσε, στον χώρο εδώ ακριβώς που έπεσαν λίγες από τις στάχτες που πήρε ο άνεμος από τις ακτές της Μ. Ασίας και τις έφερε εδώ, όταν το Μαργαριτάρι της Ανατολής, η Σμύρνη, γινόταν παρανάλωμα της φωτιάς, που με εκδικητική μανία είχαν προκαλέσει οι Τούρκοι. Εδώ, σ' αυτόν τον τόπο, έπεσαν τα δάκρυα στην ανάμνηση της πατρίδας των προγόνων μας αλλά και άνθισαν οι ζωές όλων των επιγόνων. Εδώ οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας είδαν τα παιδιά τους να μεγαλώνουν, να προκόβουν, να συμβάλλουν ουσιαστικά στην πολιτιστική, κοινωνική, οικονομική και επιστημονική ανέλιξη της Ελλάδος.

Στην είσοδο της πόλης μας θα σε υποδεχτεί μια ανοιχτή αγκαλιά. Η αγκαλιά του εθνοϊερομάρτυρα Χρυσοστόμου, που θα σου διηγηθεί το μαρτύριο τόσο του ιδίου όσο και των άλλων Μικρασιατών μαρτύρων, ανδρών, γυναικών και παιδιών.

Ακολούθησε το μονοπάτι του κήπου της Μνημοσύνης βλέποντας δεξιά και αριστερά μερικούς από τους πλέον διακεκριμένους Μικρασιάτες, καθώς και τα μνημεία των Ποντίων μαρτύρων, των Προσκόπων Αϊδινίου, των Αρμενίων, των Περγαμηνών. Ακριβώς απέναντι θα δεις με δέος και θα θαυμάσεις ένα εκπληκτικό νεοκλασικό Μέγαρο, με Ιωνικούς κίονες και με ζωφόρο, που σε διαδοχικές απεικονίσεις εξιστορεί όλη την Ιστορία του Ελληνισμού της Μ. Ασίας: Από τον κολοφώνα της δόξας μέχρι τις τραγικές στιγμές της Καταστροφής. Τελειώνει δε με ένα όνειρο, την στιγμή της επιστροφής των προσφύγων στις πατρογονικές τους εστίες. “Έσσετ’ ήμαρνόστιμον”.

Η Ε.Ν.Σ είναι πολιτιστικό Ίδρυμα που λειτουργεί σε τοπικό και Πανελλήνιο επίπεδο και υλοποιεί δράσεις στους τομείς Μνήμης των Μικρασιατικών πατρίδων, Μόρφωσης και Ψυχαγωγίας, με πρώτιστο καθήκον την διατήρηση και μεταλαμπάδευση του πνευματικού και ιστορικού μεγαλείου της Ορθοδοξίας και της Ελληνικής Μ. Ασίας.

Μην σταματήσεις στην εξωτερική εμφάνιση. Μπες μέσα και άρχισε να θαυμάζεις τόσο τους χώρους του Μεγάρου όσο και όλα τα περιεχόμενα σ' αυτούς. Θησαυροί αμύθητοι και ανεκτίμητοι για εμάς όλα τα θυμητάρια των προγόνων μας. "Φθεγγόμενοι λίθοι" τα 90.000 βιβλία της Βιβλιοθήκης της. Μία Βιβλιοθήκη, που είναι πάντα έτοιμη να φιλοξενήσει όσους θέλουν να την επισκεφθούν. Η οικειότητα της ατμόσφαιρας που καλλιεργεί, το εύρος της πολιτιστικής της εμβέλειας, η άνεση της επικοινωνίας της με ερευνητές, φοιτητές ή και απλούς μαθητές συνθέτουν την ιδιαιτερότητα του χαρακτήρα της Βιβλιοθήκης της Ε.Ν.Σ.

Στο Μουσείο, που στεγάζει τη μεγάλη δωρεά του αείμνηστου ζεύγους Γεωργίου και Ελένης Τσακίρογλου, σχεδόν κόβεται η ανάσα από την ομορφιά και την ανάταση που μόνο η αυθεντική Τέχνη μπορεί να προσφέρει. Μένει κανείς άφωνος με τη συλλογή των 500 βυζαντινών και μεταβυζαντινών εικόνων, που εκπροσωπούν όλες τις σχολές και τις τεχνοτροπίες.

Σύμφωνα με την Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ το Μουσείο αυτό κατατάσσεται, σε σπουδαιότητα, αμέσως μετά το Χριστιανικό-Βυζαντινό Μουσείο Αθηνών.

Φιλοξενεί εικόνες με σπάνια θέματα, όπως την εικόνα της Θεοτόκου που μαθαίνει στο μικρό Χριστό τα πρώτα του γράμματα, την Παναγία του Πάθους και την Παναγία του Χάρου, που απεικονίζει την Παναγία να κρατάει τον Εσταυρωμένο Υιό της. Επίσης αμφιπρόσωπες εικόνες, ξυλόκλυπτα και βημόθυρα.

Τα αναρίθμητα κειμήλια των 5 Μουσείων της Εστίας είναι μοναδικά. Εάν σταθείς μπροστά στις προθήκες με τις ενδυμασίες τόσο των παραλίων όσο και της ενδοχώρας, νυφικές, ανδρικές ή γυναικείες, δεν μπορείς να μην συγκινηθείς, να μη δακρύσεις. Αυτές οι γυναίκες ή οι άνδρες με τι αγάπη και καμάρι φορούσαν αυτές τις ενδυμασίες! Τι στιγμές αγάπης και θαυμασμού έζησαν! Και τώρα νάτες οι φορεσιές τους μπροστά μας να μας θυμίζουν περασμένες αγάπες, καϋμούς και πόνους. Αμ' εκείνο το μισοτελειωμένο κέντημα του κοριτσιού που έχει αφήσει επάνω ακόμα και τη βελόνα που χρησιμοποίησε!

Εκεί δε που πραγματικά υποφέρουμε είναι όταν αντικρύζουμε και ακουμπούμε τις παιδικές ενδυμασίες. Πόσα άραγε από αυτά τα μωρά επέζησαν;

Και να σκεφτείς ότι όλα είναι φερμένα από την κοιτίδα της ελληνικής σκέψης και την μήτρα όλων των επιστημών, της Μικράς Ασίας, που, όπως ομολογεί ο Deshamps, "Εδώ η ελληνική επιστήμη και η χριστιανική φρόνηση έλαμψαν στον κόσμο για να τον κυβερνήσουν και να τον παρηγορήσουν". Αυτά ακριβώς παρηγορούν κι εμάς. Όλοι μαζί, ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. της Ε.Ν.Σ., παλεύουμε για Ελλάδα και Ορθοδοξία, να μη σβήσει το φως της Ανατολής, αλλά να

φωτιζόμαστε εσεί απ' αυτό. Έχουμε πάντα υπόψη μας τα λόγια του Εθνικού μας ποιητή Κωστή Παλαμά: “Χρωστάμε, ναι χρωστάμε, σε όσους ήρθαν, πέρασαν, θα έρθουν, θα περάσουν, Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί”.

Τα Μουσεία μας είναι πολυσυλλεκτικά και διαστρωματικά. Τα αντικείμενα που εκτίθενται είναι όλα δώρα επιγόνων Μικρασιατών. Κάθε επίσκεψη σ' αυτά είναι ένα βάπτισμα στις μνήμες του παρελθόντος και κάθε φορά αυτό το παρελθόν μάς κοιτάζει κατάματα. Ανήμποροι ν' αντιδράσουμε αφήνουμε τον εαυτό μας να βυθιστεί στον ωκεανό των χρωμάτων, των σχεδίων, των λέξεων. Από ποιον άραγε να ζητήσουμε συγγνώμη; Ποιες εικόνες ανθρώπων ν' ασπαστούμε; Ποιες ψυχές να ψηλαφίσουμε; “στάζει προ ...καρδίας μνησιπήμων πόνος” (Αισχύλου, Αγαμέμνων)
Το παρελθόν θα είναι πάντα κοφτερό. Φωτεινός φάρος, δίαυλος για όλα τα μελλούμενα. Όμως εμείς θα είμαστε πάντα εδώ. Ν' ακούμε να νιώθουμε, να μαθαίνουμε. Να ζούμε μια αληθινή μέθεξη. “Ευχαριστώ τον Θεό που με γέννησε Έλληνα. Δέχομαι χωρίς βαρυγκόμια τη βαριά και μοναδική μοίρα της φυλής μου. Παίρνω στην χούφτα μια χεριά βρεμένα φύκια και τα φιλώ. Στα χέρια μου καίει το αρμυρό σου φιλί, Μάνα Ελλάδα”. Μεγάλη, Τρισμέγαλη, Μάνα Μικρά Ασία. Ο Χρυσόστομος δεν πέθανε. Η ψυχή του βρίσκεται ανάμεσά μας και ψάλλει: “Δεύτε λάβετε φως”». Γένοιτο.

«Γνώσεσθε την Αλήθειαν

και η Αλήθεια ελευθερώσει Υμάς»

(Ιωάννη, η' 32)

Πηγή: dogma.gr, Βιργινία Δ. Χαμουδοπούλου-Κωνσταντινίδου, Ίστορικός